

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 955

гр. София, 09.01.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав, в
закрито заседание на 09.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

като разглежда дело номер **168** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и
за да се произнесе взе предвид следното:

производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния
кодекс /АПК/, вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба от К. В. С. с адрес – [населено място], [улица], вх.А, ет.3, ап.5 чрез адв.
С. Г. със съдебен адрес – [населено място], [улица] срещу Заповед за прилагане на принудителна
административна мярка № 25 – 4332-005984- № 1981/16.12.2025 г., по чл.171 т.1 б.“б“ от ЗДвП,
издадена от мл. автоконтрольор в 02 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ СДВР – Т. Г. М., с
която по отношение на жалбоподателя е наложена ПАМ – временно отнемане на свидетелството
за управление на МПС, но за не повече от 6 месеца.

С жалбата е направено искане за спиране изпълнението на оспорената Заповед за прилагане на
принудителна административна мярка № 25 – 4332-005984- № 1981/16.12.2025 г., по чл.171 т.1
б.“б“ от ЗДвП, издадена от мл. автоконтрольор в 02 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“
СДВР – Т. Г. М.,

Съдът след като се запозна с доказателствата по административната преписка намира от
ФАКТИЧЕСКА И ПРАВНА СТРАНА следното:

Искането за спиране, е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМО, като подадено в срок, от активно
легитимно лице, с правен интерес и е съединено с оспорване на издадената заповед за прилагане
на ПАМ, т. е. във висящ процес по оспорване на заповедта.

Разгледано по същество, искането е основателно по следните съображения:

Съгласно приложимата разпоредба на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, обжалването на заповедите за
прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Когато законът разпорежда предварителното
изпълнение на определена категория актове, той презюмира съществуването на една, повече или
на всички предпоставки по чл. 60 от АПК. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от
ЗДвП за наличието на условия, обосноваващи предварителното изпълнение на административния
акт, не е необорима. Специалният закон не предвижда основанията за спиране изпълнението на
визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, за които е дерогирал суспензивния ефект на
жалбата, поради което по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага

нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК. Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, преценява дали незабавното изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК. Предпоставките, при които съдът може да спре предварителното изпълнение, са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия.

Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на жалбоподателя на акта е негова. За да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да заяви и докаже вида и вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му, тоест следва да установи, че от допуснатото по закон предварително изпълнение ще последва значителна или трудно поправима вреда или че ще бъде засегнат особено важен негов интерес.

В случая К. С. чрез процесуалният си представител освен изложените обстоятелства и доводи, относно евентуалната незаконосъобразност на административния акт, е въвел конкретни и точни аргументи за настъпване на значителни вреди за жалбоподателя, в случай че не бъде спряно допуснатото по закон предварително изпълнение.

На първо място е представено Експертно решение № /09.09.2024 г. на ТЕЛК в МБАЛ „Княгиня Клементина –София“ ЕАД, съгласно което малолетният син на жалбоподателя В. К. С. е с 50% трайно намалени възможности за срок от 3 години, като водеща диагноза е пауциартикуларен артрит с множествена локализация, което заболяване предполага системна рехабилитация, терапевтични процедури и чести посещения на лечебни заведения и изисква пряка ангажираност на родителя, включително и с транспортиране на детето за оказване на медицински грижи и провеждане на нужните процедури.

На следващо място, жалбоподателят е представил протокол от резултати от СМДЛ "Рамус" ООД от 23.12.2025 г. за изследване на биологичен материал от К. В. С., видно от които всички резултати за наличие на наркотични вещества и техните аналози, включително и за бензодиазепини са отрицателни. Изследването е извършено само няколко дни след извършената проверка от полицейските служители от отдел „ПП“ – СДВР и направеният от тях Drug Test 5000 STK) 0040 .

Не на последно място следва да се отчете и факта, че във връзка с представения трудов договор с Обединена млечна компания ЕАД и длъжностна характеристика, жалбоподателят изпълнява длъжността „шофьор-продавач“ и предварителното изпълнение на обжалваната заповед би възпрепятствало изпълнение на трудовите му задължения, което обстоятелство създава реален риск от прекратяване на трудовото му правоотношение, а оттам и настъпване на значителни имуществени вреди за жалбоподателя.

При тези фактически констатации, подкрепени с надлежни писмени доказателства, съдът обосновава извод, че предварителното изпълнение на оспорената заповед ще доведе до настъпване на тежки имуществени и неимуществени вреди за жалбоподателя, преди по надлежния ред безспорно да е установено дали е налице противоправно поведение. В тази връзка, съдът отчете факта, че резултатите от взетия биологичен материал – кръвна проба във връзка с издадения талон за медицинско изследване не са изготвени към настоящия момент, а едновременно с това са представени други резултати от сертифицирана лаборатория "Рамус " ЕООД, въз основа на които се констатира липса на наркотични вещества в биологичния материал на жалбоподателя .

В конкретния случай се налага и извода, че общественият интерес не би бил увреден от спиране

на предварителното изпълнение на административния акт.

По изложените съображения, съдът приема искането за основателно и следва да го уважи.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, вр. чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Административен съд София- град, 61-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА ПРЕДВАРИТЕЛНОТО ИЗПЪЛНЕНИЕ на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25 – 4332-005984- и № 1981/16.12.2025 г., по чл.171 т.1 б.“б“ от ЗДвП, издадена от мл. автоконтрольор в 02 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ СДВР – Т. Г. М., с която по отношение на жалбоподателя е наложена ПАМ – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 6 месеца.

Определението може да се обжалва с частна жалба в 7-дневен срок от съобщението, чрез Административен съд-София-град до Върховния административен съд на Република България.

На основание чл. 138, ал. 1 от АПК, препис от определението да се изпрати на страните.

Съдия: